

บรรณาธิการปริทัศน์

ศิลปะ-วัฒนธรรม คือ ผลผลิตจากการค้นคว้า การปฏิบัติการ การเรียนรู้ที่ได้มาซึ่งงานศิลปะ ได้รับความบันดาลใจมาจากวิถีชีวิตประจำวันของมนุษย์และสังคมสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ทำให้บังเกิดเป็นนวัตกรรม ศิลปกรรม ที่เกิดขึ้นมาควบคู่กับบริบทของการดำรงชีวิตของมนุษย์ จากอดีตจนถึงปัจจุบัน มนุษย์มีการค้นคว้าเรียนรู้วิเคราะห์ วิจัย สังเคราะห์ กับทุกๆ สิ่ง รอบๆ ตัว มนุษย์จะเรียนรู้จากการปฏิบัติที่เป็นระบบ และแสดงออกมาเป็นงานสร้างสรรค์ที่สะท้อนออกมาในรูปแบบของงานศิลปกรรม อันเป็นประโยชน์ใช้สอย และสามารถอำนวยความสะดวก ความสุขสบายของมนุษย์ได้ อาทิเช่น อาหาร เสื้อผ้าอาภรณ์ เครื่องแต่งกาย และที่อยู่อาศัย เป็นต้น ในงานสร้างสรรค์ศิลปกรรมดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นงานทัศนศิลป์ โสตศิลป์ วรรณศิลป์ศิลปะการแสดง คีตศิลป์ เป็นงานศิลปะที่รับใช้มนุษย์ อีกทั้งได้นำมาประยุกต์เพื่อรับใช้ความเชื่อทางศาสนา

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า งานศิลปวัฒนธรรมหรือศิลปะกับวิถีชีวิต จึงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นศิลปะบริสุทธิ์หรือศิลปะที่รับใช้การดำรงชีวิตของมนุษย์ (ประยุกต์ศิลป์) นั้น ล้วนเป็นศิลปะที่สะท้อนและผสมผสานสิ่งรอบตัว วิถีชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งสิ้น

โครงสร้างแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้ และค่านิยมในศาสตร์ทางการสร้างสรรค์ศิลปะวิชาการ - สร้างสรรค์ศิลปะ-วิจัย - การวิจัยศิลปะ มีดังนี้

แนวทาง สาขาศิลปะมีแนวทางในการพัฒนาองค์ความรู้ด้วยกันสองรูปแบบใหญ่ ได้แก่ การสร้างสรรค์ศิลปะวิชาการ สร้างสรรค์ศิลปะ-วิจัย และการวิจัยศิลปะ โดยจะแบ่งแนวทางการทำงานในสาขานี้ออกเป็น 3 แนวทาง ตามลักษณะของการพัฒนาองค์ความรู้ ดังนี้

Pure Practice (สร้างสรรค์ศิลปะวิชาการ) เป็นการทำงานสร้างสรรค์ โดยเน้นที่ผลของการปฏิบัติเป็นหลัก ให้ความสำคัญทั้งในส่วนของกระบวนการปฏิบัติ ประสบการณ์ขณะปฏิบัติ และผลของการปฏิบัติ

Practice-led หรือ Practice-based (สร้างสรรค์ศิลปะ-วิจัย) เป็นการทำงานสร้างสรรค์โดยให้การปฏิบัติเป็นเครื่องมือนำไปสู่ความรู้ใหม่ ในสาขานั้น ๆ ทั้งนี้อาจเน้นถึงความรู้ที่ได้จากกระบวนการศึกษาและสร้างสรรค์ ที่แสดงออกด้วยความเป็นเอกลักษณ์ของผลงาน (Originality) หรือการพัฒนาความรู้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์ในสาขาหนึ่ง ๆ (ผลสรุปเป็นการงานสร้างสรรค์ ก็คืองานสร้างสรรค์ ผลสรุปเป็นงานวิจัยก็คืองานวิจัย)

Research/Theoretical Practice (การวิจัยศิลปะ) เป็นการศึกษาหรือการค้นคว้าอย่างมีระบบ ด้วยวิธีวิทยาการวิจัยเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล คำตอบ หรือข้อสรุปรวมที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทาง วิชาการหรือเอื้อต่อการนำวิชาการนั้นไปประยุกต์

(*จากถ้อยคำและแนวคิดของ ศาสตราจารย์ ปรีชา เกาทอง*)

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'ชนา อนันต์อาษา'.

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชนา อนันต์อาษา)

หัวหน้ากองบรรณาธิการ